

CRÒNICA D'ACTIVITATS

RESUM DE L'ACTA DE L'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

A les 19.30 hores del dia 10 de març de 1994 s'inicià l'Assemblea General Ordinària, amb l'assistència de set membres de la Junta Directiva, cinc socis de l'entitat i el Delegat de l'Institut d'Estudis Catalans, Dr. Antoni Pladevall.

En primer lloc el President, Dr. Joan-F. Cabestany, saludà els assistents i excusà l'absència del consoci Sr. Martí Mas. A continuació donà pas als diferents punts de l'Ordre del Dia:

I – Lectura de l'Acta de l'Assemblea anterior, que fou aprovada.

II – Lectura de la Memòria d'Activitats del Curs 1992-93, que fou aprovada.

III – Estat de comptes de l'any 1993, que fou aprovat amb un resultat positiu de 81.864 pessetes.

La Tresorera fa notar que en l'apartat de rebuts retomats hi ha una partida de 161.195 pessetes (de les quals se n'han recuperat 24.000), retorns motivats, en la seva major part, pel fet que l'entitat bancària que emet els rebuts va canviar el sistema d'informatització pel que fa al seu cobrament, cosa que va comportar el canvi de números de compte corrent dels socis. Això va ocasionar alguns errors per part de l'entitat bancària; i aquests errors i el fet que alguns socis no han respost positivament al requeriment del nou número de compte són la causa principal d'aquesta partida.

D'altra banda (tot i que no afectarà al normal cobrament de la quota) s'ha notificat a l'Assemblea que, com a conseqüència d'una mala interpretació per part de l'entitat bancària "Caixa de Catalunya", tots els socis que domicilien el seu pagament a través d'aquesta entitat han rebut la corresponent ordre de pagament a nom de "Societat Catalana de Filosofia" i no de "Amics de l'Art Romànic". Aquest error quedarà corregit amb la posada en circulació d'un nou rebut amb les dades correctes.

IV – Pressupost per a l'any 1994, el qual ha estat aprovat amb un possible resultat negatiu de 70.000 pessetes.

El soci Antoni Estapé fa constar que ell creia que la dotació de 100.000 pessetes corresponents al Premi d'Amics de l'Art Romànic (convocat per primera vegada el 1993 i la dotació del qual entra per primera vegada en el pressupost del 1994) anava a càrrec de l'Institut d'Estudis Catalans.

El President notifica que això no és així, sinó que la dotació del Premi va a càrrec de la nostra entitat (a l'igual que tots els Premis de la resta de Filials de l'IEC van a càrrec de cadascuna d'elles).

El Sr. Estapé fa notar que d'aquesta manera entrem en un dèficit motivat per una activitat al marge de la massa social ja que aquest Premi també és obert als no socis.

El Sr. President li fa veure que aquest Premi està pensat per atraure treballs dels estudiants, la qual cosa farà, paral·lelament, que es doni a conèixer la nostra entitat en els àmbits estudiantils.

El Sr. Estapé diu que això farà que s'hagi d'incrementar la quota, cosa que, possiblement, farà que tinguem menys socis.

El Sr. Secretari fa notar al Sr. Estapé que si es vol ampliar la massa social de l'entitat ha de ser amb l'entrada de gent jove, i què millor que donar-se a conèixer amb aquestes activitats. Atès que, a més, existeix un romanent econòmic a l'entitat per poder absorbir aquest petit dèficit pressupostari.

El Sr. Delegat diu que si s'ha d'anar a la captació de nova saba per a l'entitat cal agafar-nos aquest Premi no com una despesa sinó com una inversió de cara a donar a conèixer l'entitat en els àmbits universitaris.

El Sr. President fa notar que els Cicles de Conferències ja es fan amb aquesta intenció de donar a conèixer l'entitat, i la prova del seu aspecte positiu és que en cada un d'aquests Cicles es produeixen noves altes a l'entitat.

El Sr. Secretari fa veure que, malauradament, si el nombre de socis no ha crescut no ha estat pel fet que no es produeixin noves altes sinó perquè s'han produït algunes baixes com a conseqüència de la manca de pagament de la quota.

El Sr. Estapé no qüestiona les activitats de l'entitat, al contrari (sobretot els Cicles de Conferències), però diu que, en canvi, el Premi no el veu tan efectiu.

V — Tom obert de paraules. El Sr. Cabestany fa ús de la paraula i notifica a l'Assemblea que ja es té molt avançat el procés de publicació del volum de la revista LAMBARD dedicat a les Actes del Col.loqui sobre "Art medieval a la ciutat de Barcelona" i que per tant a darreries d'aquest Curs 1993-94 es podrà convocar el proper Col.loqui (a celebrar, segurament, el mes de març de 1995).

El Sr. Delegat de l'IEC diu que potser caldria fer alguna cosa per dinamitzar les Assemblees, ja que la presència de socis no es gaire significativa. Apunta la possibilitat de fer-la coincidir amb algun acte paral.lel (conferència, presentació, etc.) ja que totes les decisions que es prenen en aquestes Assemblees afecten a tots els socis. Tot i això, el que sí cal dir és que la marxa de l'entitat és molt interessant dins les Filials de l'Institut d'Estudis Catalans.

Per acabar, el Sr. President va agrair als assistents la seva col.laboració i presència a l'Assemblea i s'aixecà la sessió a les 20.15 hores.

COL·LABORACIÓ

"CONFESSIO"-CRIPTA: UNA QÜESTIÓ A DEBATRE

La quarta Taula Rodona —organitzada per ARCAT— ha continuat la línia d'estudi i recerca que es va pensar que havia d'ésser la finalitat d'aquestes reunions: debatre un problema; no fer una investigació ni arribar a conclusions, sinó tenir un ampli coneixement que existeixen en l'estudi de la història de l'arquitectura d'època romànica llacunes o temes que han d'ésser investigats de nou i aportar suggeriments per a esquemes de treball.

No és la nostra intenció, en aquest cas, fer un resum dels parlaments dels quatre ponents, sinó, més aviat, comentar, aportar nous punts de vista, suggeriments motivats pels mots pronunciats, en cada una de les intervencions, pels membres de la taula i pels assistents a la reunió.

Cristina Godoy va assenyalar les característiques més destacades de la relació entre edifici i culte de les relíquies existents a la Península Ibèrica a l'època tardo-romana: paleocristiana i visigoda. Va concloure que la cripta romànica l'hem de relacionar amb l'expansió de la litúrgia romana a partir del segle IX. La unitat del culte que representa la relació vertical entre relíquia i altar és pròpia d'una "confessio" com la de Sant Pere de Roma.

Aquesta relació va quedar palesa en la intervenció d'Oliver Poisson, que va aportar el testimoniatge de les criptes provençals/lleugadocianes amb semblants característiques a les catalanes i també vinculades al món de la litúrgia romana a l'època romànica.